

[Henning Rasmussen]

ender med et løft. Det er ikke realistisk. Det kan måske snarere fordærve stemningen en lille smule ved forhandlingerne – jeg siger »en lille smule«. Det er ikke klogt at tale om det, som om det nok alligevel går, når man inderst inde må vide, at det gør det rent faktisk ikke.

Så vil jeg gerne gentage det, jeg sagde i min indledning, at vi er ikke sure – tværtimod. Men jeg synes, det harmonerer udmærket med det, der blev sagt ved førstebehandlingen, for da var der grund til at være syrlig. Nu, efter at der er sket væsentlige ændringer på områder, vi lægger megen vægt på, er det en anden finanslov, der vedtages.

Jes Lunde (SF):

Jeg lagde mærke til, at finansministeren i sit indlæg sagde, at nu var debatten om social genopretning slut i Danmark, efter at man havde indgået denne aftale med Socialdemokratiet. Dertil må jeg sige, at det kan jeg garantere for at den ikke er, selvfølgelig er den da ikke det. Det forslag, der vedtages, er ikke nok til at gennemføre den fulde sociale genopretning, som vi har sloget for, og derfor er det helt klart, at der også i forbindelse med næste års forslag til finanslov vil komme et krav om social genopretning.

Det, vi i SF har lagt os fast på, er, at vi som et minimum må have arbejdsløshedsdagpenge, efterløn osv. op på det niveau i realværdi, som det var oppe på, før den borgerlige regering trådte til, og der er som bekendt et stykke endnu. Det forlig, der er indgået, løser ikke de problemer.

Nu var finansministerens indlæg mest henvendt til hr. Henning Rasmussen, og derfor er det naturligt for mig at bede hr. Henning Rasmussen bekræfte, at debatten om social genopretning ikke er slut. Jeg vil gerne bede Socialdemokratiet bekræfte, at de heller ikke føler, at alle problemer på det sociale område nu skulle være løst med den forståelse, der er kommet om finansloven. Der er opnået nogle vigtige resultater på dette område, men vi er ikke færdige med arbejdet endnu.

Så forstod jeg på finansministeren, at han agtede at stemme imod samtlige SF-ændringsforslag og for samtlige radikale ændringsforslag med nogle enkelte undtagelser. Her må jeg sige til finansministeren, at det lader sig simpelt hen ikke gøre, for vi har en række fælles forslag, og finansministeren er nødt til at træffe det ubeha-

gelige valg at stemme for nogle forslag, som SF står som forslagsstiller af.

Vi har jo haft meget fornøjelse af i forbindelse med behandlingen af finansloven at undersøge mulighederne for at finde et alternativt flertal uden om regeringen, og det er lykkedes i nogle tilfælde at samle et flertal bestående af De Radikale, SF og Socialdemokratiet. Det er vi glade for, og så må regeringen sådan set for vores skyld selv om, om den vil stemme for vores forslag eller ej, men finansministeren kan i hvert fald ikke skære tingene så klart ud, som han havde lyst til.

Så synes jeg, det var meget mærkeligt at høre finansministeren sige, at de beregninger, der er gennemført af konsekvenserne af ændringsforslagene til finansloven, i virkeligheden ikke var særlig interessante. Jeg synes, regeringen er ved at blive lidt selvudslættende på det sidste. For få dage siden var det arbejdsministeren, der sagde, at det, han havde sagt, overhovedet ikke var interessant, og nu er det finansministeren, der fortæller, at det, han skriver til Finansudvalget, overhovedet ikke er interessant. Jeg synes, man er lidt for afdæmpet i øjeblikket.

Vi synes selvfølgelig, at de nævnte beregninger er interessante. Når Finansudvalget har bedt om og fået nogle konsekvensberegninger, synes vi selvfølgelig, de er interessante, og de bliver selvfølgelig ikke mindre interessante for os af, at det er beregninger, der blåstempler, at de ændringsforslag, vi er kommet med, kan bidrage til en løsning af de samfundsøkonomiske problemer. Det udelukker selvfølgelig ikke, at de borgerlige partier alligevel stemmer imod vores samlede ændringsforslag, men de kan ikke gøre det med den begrundelse, at der økonomisk ikke er plads til det. De må gøre det ud fra ideologiske begrundelser som f.eks., at man ikke har lyst til at tage så mange penge fra de velstillede i samfundet, som SF gerne vil, eller at man ikke finder det rimeligt at gennemføre de sociale forbedringer, som vi har tænkt os at foreslå. Det er en klar melding, det er ærlig snak, det er politik. Sådan skal det være, at vi får de ærlige meldinger på bordet, men beregningerne gør, at regeringen ikke kan dække sig ind under, at det er overbud og noget, der ikke kan fungere økonomisk, for det kan det faktisk.

Så synes jeg, det har været interessant ved debatten her, at yderpartierne har rakt ind over midten og krydset hinanden. Fremskridtsparti-